

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 487/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

294./2011. (X. 19.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2010. szeptember 27-én előterjesztett **panaszát** a 2011. október 19-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésztett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a rendőrség több mulasztása miatt fordult postai úton 2010. szeptember 10-én előterjesztett beadványával a Testülethez és kérte panasz vizsgálátát.

I.

1) A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy 2009. november 1-jén éjjel 2 óra 20 és 2 óra 40 perc között életveszélyes sérüléseket szenvedett, amelynek következményeként több műtetre került sor. A panaszos 28 nap után került ki az intenzív osztályról, ahol az idő nagy részét kómában és mélyaltatásban töltötte.

A panaszos megjelölte azon rendőri szerveket, amelyek a baleset helyszínén voltak.

A panaszos szülei a balesetről csak másnap, hosszabb telefonálgatás után kaptak érdemleges információt. A baleset napján este, éjjel, majd másnap többször próbálták elérni szülei a panaszost, eredménytelenül. Végül a panaszos munkahelyén szereztek tudomást a déli

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

órákban a panaszos súlyos sérüléseiről, amelynek nyomán a főváros egyik kórházában találták meg a panaszost. Ezen a napon rendőri intézkedésről még nem volt információjuk.

Az esti órákban a panaszos szülei felhívták az illetékes rendőrkapitányság ügyeletes tisztjét, akinek azonban az esetről nem volt tudomása, arról még csak írásos feljegyzés sem készült. Az ügyeletes tiszt arról nyújtott tájékoztatást, hogy tudomása szerint az írásos jelentések leadására nincsen határidő. Javasolta, hogy másnap érdeklődjenek a segédhivatalban.

A panaszos értetlenül állt azon tény előtt, hogy a rendőrség a szülei értesítéséhez szükséges adatokat miért nem szerezte be, úgy, hogy okmányai és a mobiltelefonja is nála volt a baleset időpontjában. A panaszos szüleinek értesítése így elmaradt.

A panaszos megjegyezte, hogy a szülei a baleset harmadnapján a kórháztól megkapták a panaszos balesetkor viselt ruházatát, de arról tájékoztatást nem kaptak, hogy arra még később, hivatalosan is szükség lehet.

A panaszos édesapja az illetékes rendőrkapitányság segédhivatalában érdeklődött személyesen, ahol azt közölték vele, „illetéktelen” az ügyben, azonban az orvosi igazolás – amely a panaszos ügyében történő eljárás jogosságát igazolta – felmutatása után mégis tájékoztatták őt. Végül hosszas (két órás) várakozás után a rendőrség megadta az ügy számát, illetve azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy az ügynek még előadója nincsen. Újabb egy órás várakozás után megerősítést nyert az, amit már korábban a helyszín bejárása után megtudtak. A panaszos megítélése szerint elfogadhatatlan azon eljárás, hogy egy ilyen súlyos eset kapcsán, csak több órás várakozás után jutott információhoz édesapja. Hozzátette azt is, hogy nem derült ki az, hogy véletlen baleset, vagy esetleg idegenkezűség is lehet a panaszossal történtek hátterében.

A panaszos ezután előadta, hogy a fentiek miatt édesapja panasszal élt a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) vezetőjénél, amelyre a hatóság részéről egy válaszlevél érkezett. (E szerint: A panaszra érkezett válaszlevélből kiderült, hogy a helyszíni adatgyűjtés alapján és a BRFK Bűnügyi Szervek Bűnügyi Technikai Osztálya véleménye szerint a panaszossal baleset történt. A BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányság vezetője az ügyeletes tiszt által megtett és elmulasztott intézkedések kivizsgálása és a hozzátartozók értesítésére vonatkozó kötelezettség elmulasztása ügyében fegyelmi vizsgálatot rendelt el.)

A panaszos számára érthetetlen, hogy az államigazgatási eljárásban szokásos 30 nap alatt, a panaszos esetében annak meghosszabbítása utáni időpontban, miért nem zárták le az ügyét. A panaszos édesapja az ügyben illetékes osztályvezetőnél 2010. januárjában érdeklődött, tudakozódva az ügy állásáról. A beszélgetés alkalmával több képtelenség merült fel, így az, hogy a panaszost az ügy előadója többször meghallgatta (2009. november 7-én, 2009. november 14-én, 2009. november 21-én, 2009. november 28-án). A panaszos ezzel kapcsolatban megjegyezte, hogy az első három alkalommal kómában, illetve mélyaltatásban volt, november 28-án pedig ugyan látta a rendőrt, de egészségügyi állapota miatt érthetően nem tudott beszélni. A panaszos tudomása szerint az orvosok megkérték az előadót, tekintsen el a meghallgatástól.

Ezen túl a panaszos úgy tudta, hogy a kórházból való kiengedése – 2010. február 5. napja – után rendőrök keresték fel otthonában. Miután nem találták őt ott, sem a szomszédoktól, sem

a gondnoktól nem érdeklődtek a tartózkodási helye felől. Ekkor a panaszos szüleinél tartózkodott, mivel az önálló életvitelre való visszatéréséhez ők nyújtottak számára segítséget.

A panaszos – fentiekén túl – kifejtette, kifogásolja azt is, hogy ügyét miért nem zárták le nyolc hónap után sem, illetve, ha lezárták, arról miért nem kapott értesítést.

2) A panaszos a Testület – telefonon történt – megkeresésekor úgy nyilatkozott, hogy továbbra is érthetetlen számára az, hogy szüleit a vele történt esetről a rendőrség miért nem értesítette. Megjegyezte, hogy nála személyi igazolvány és mobiltelefon is volt, ami alapján felkutathatták volna hozzátartozóit.

A panaszos elmondta, hogy 2010. augusztus végén szerzett tudomást édesapjától a Testülethez fordulás lehetőségéről. Azzal kapcsolatosan, hogy mikor épült fel, előadta, hogy 2010 februárjában jött ki a kórházból, ami után gyógytornára kellett járnia és „CT” vizsgálaton kellett részt vennie. Hozzátette, hogy a kórházból történő távozása után folyamatos orvosi kezelésre már nem szorult.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőrkapitányságoktól, valamint megküldeni kérte az esettel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat. A Testület figyelemmel a rendelkező részben foglaltakra, illetve a jelen állásfoglalás III. részére, az iratok részletes ismertetésétől eltekint.

Szükséges azonban ismertetni azt, hogy a panaszos édesapja által a rendőrségnél előterjesztett panasz kapcsán nem indult közigazgatási eljárás, azaz a rendőrség iratok tanúsága szerint a panaszos édesapját értesítette a BRFK Hivatalának vezetője a kivizsgálás eredményéről, közigazgatási határozat azonban nem született.

Ezen túlmenően az is megállapíthatóvá vált, hogy a panaszos esetében indult – vélhetően közigazgatási – eljárás.

III.

A panaszolt ügyben először azt kellett tisztázni, hogy a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. § (1) bekezdése alapján határidőben érkezettnek tekinthető-e a panasz. A jogszabályhely értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

A panaszolt rendőri mulasztásra 2009. november 1-jén került sor, a panaszos pedig 2010. szeptember 10-én, a történetek után kilenc hónappal fordult a Testülethez.

A Testület a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szabályainak analóg alkalmazásával a panaszt annak ellenére nem tudta határidőben érkezettnek tekinteni, hogy a Testület a panaszjog

érvényesülését garanciális jellegűnek tekinti. A Ket. 66. § (4) bekezdése értelmében az igazolási kérelmet a mulasztásról való tudomásszerzést követő nyolc napon belül, de legkésőbb az elmulasztott határnaptól vagy az elmulasztott határidő utolsó napjától számított hat hónapon belül lehet előterjeszteni.

Jelen esetben a panaszos 2010. szeptember 10-én küldte meg panaszát a Testülethez, olyan mulasztás miatt, amelyre 2009. november 1-jén került sor. A határidő számítása kapcsán utalni kell azon figyelmen kívül nem hagyható körülményre, hogy az intézkedés mulasztását követően a panaszos három hónapig, azaz 2010. február 5. napjáig kórházban tartózkodott, tehát ezen időpontig a panasztétel lehetőségével nem is tudott élni. Ugyanakkor a panaszos a kórházból való kijövetelét követően csak hét hónappal és 5 nappal később terjesztette elő panaszát.

A rendőri mulasztásról való tudomásszerzés, illetőleg a panasz előterjesztés akadályának megszűnése után több mint hat hónappal később előterjesztett panaszt a Testületnek nem állt módjában érdemben elbírálni, ezért Testület megállapította, hogy a panasz elkésett.

III.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdésére – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt, mint késve érkezettet elutasította.

Budapest, 2011. október 19.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag